

SHAMROCK

FINNISH-IRISH SOCIETY RY • 4/2021

Matkalla
**VIHREÄLLÄ
SAARELLA**

BREXIT RIITAUTTAA AINA VAIN // SAMHAIN // PIKKUJOULU!

SISÄLTÖ

Kansalaisten Brexit	3
Matkalla Irlannissa.	6
Tulevaa ja mennyttä	11
Kuolleiden päivä ja elävien.	12
Salossa jaksetaan juhlia	14
Kevätmatkalle Irlantiin.	16

TOIMITUS

Päätoimittaja Matti Sovijärvi

Toimitussihteeri Seppo Nousiainen

Ulkoasu Elena Räsänen, Offsetpaino L. Tuovinen Ky

ILMOITUKSET

Seppo Nousiainen (seppo.nousiainen@welho.com)

ISSN 0783-6775

Offsetpaino L. Tuovinen Ky

Kuopio 2021

www.tuovinen.eu

KANNEN KUVA

Eagles Flying.

Kuva: Matti Sovijärvi

VALHEIDEN JÄLJILLÄ

Brexit alkaa osoittautua täydelliseksi epäonnistumiseksi, väitti Westminsterin hallitus mitä hyvänsä. Britanniassa kauppajen hyllyt paistavat tyhjyyttään, polttoaineiden jakelu takkuu, sopimuksen tulkinnasta riidellään yhä aggressiivisemmin. Kohta EU ja UK eivät enää ole puhevälissä. Koko logistiikka tuntuu Britanniassa toimivan yhä huonommin, kun kuormille ei löydy enää kuljettajia. He ovat poistuneet kotimaihinsa tai muualle EU:n alueelta. Töitä riittää. Erityisen ongelmalliseksi on osoittautunut Irlannin tasavallan ja Pohjois-Irlannin välisen tullirajan aukipitäminen.

Moni muukin asia hiertää. Edes kalastuksen sovituista rajoista ei olla yksimielisiä. Vieläkään eivät Brexitin todelliset syyt nouse esiin. Kyse on rahoista, tietysti, hyvin isoista rahoista. EU ajoi jäsenmehinsä tiukkaa korruption valvontaa ja kansainvälisten pääomaliikkeiden hallintaa. Se ei sopinut britteille. Lontoon City on ollut maailman rahavirtojen tärkeimpiä keskuksia ja sen asema näytti muuttuvan uhatuksi.

Brexitä perusteltiin pääosin valheellisin perustein, joista tunnetuin taisi olla satojen tuhansien puntien virtaaminen terveyspalveluihin joka ainoa armas viikko. Näin ei ole käynyt, koska niitä satoja tuhansia ei ole koskaan ollutkaan. Ne keksittiin brittien maksuista EU:lle, mutta samalla unohdettiin saatavat tulot. Samalla tavalla yksityinenkin ihminen voisi laskea, paljonko hänellä olisi viikossa rahaa enemmän, jos ei tarvitsisi syödä ja asua.

MATTI SOVIJÄRVI

Päätoimittaja

TRACING LIES

Brexit seems to be a total failure, regardless what the government in Westminster says. The shelves in British markets are empty, the queues to petrol stations long, and the interpretations of the latest agreement between the EU and UK become more different by the day. Soon they cease to talk to each other. The whole logistic system works worse and worse as the European drivers have left Britain to work in their home countries or elsewhere in the EU. The border between the Republic of Ireland and Northern Ireland seems to be especially problematic part of the Brexit. To keep it open for traffic is not difficult, to keep it open for trade much more so.

The border in Ireland is not the only problem. There is the problem of fishing and of fishing red tape. The real reasons of the Brexit are not discussed. The key issue is money, big money, of course. As EU wants to regulate financial transactions, make them transparent, the City of London does not. It has been the center of finance for decades and wants to stay as one. The EU regulation is not wanted.

The arguments for Brexit were false ones, most of them. The hundreds of thousands of pounds that were to be transferred to the National Health Service, were never really there. They were invented when calculating together everything that the British were paying to the EU, but forgetting everything they received. It is bit like calculating your personal budget and forgetting that you have to eat and live somewhere. You'll get richer - if you stay alive.

MATTI SOVIJÄRVI

The Editor

Pikkujoulu – The Little Christmas

Tule mukaan juhlimaan ja visailemaan Suomi-Irlanti-seuran pikkujouluun

Molly Malone's 5.12. klo 17.00 / 5p.m.

Mukana musiikkia, hyvää seuraa ja Irlanti-aiheinen tietovisa.

Tule ajoissa, sillä joulukuussa koronarajoitukset saattavat olla tiukemmat kuin nyt.

Come to celebrate and show your knowledge of all things Irish. There will good music, good company and a demanding competition. Come early as the Covid-restrictions might be tighter in December.

Brexit AND Ireland

The following comment is based upon a talk arranged by the Finnish Irish Society in Helsinki's Eurooppasali on 24 September, 2021. The speakers were **Ruth Parkin**, Ambassador of Ireland to Finland, **Kristiina Kauppinen**, Brexit Specialist, Ministry of Foreign Affairs, and **Jyrki Ruohomäki**, Leading Expert, Research Manager, CMC (Crisis Management Center). A special word of thanks goes to the Finnish Irish Society for arranging the event.

Brendan Humphreys

Britannia ei ole ollenkaan niin merkittävä osa EU:ta kuin monet maassa uskovat. Maan lähtö ei juuri heiluta elämää EU:ssa, mutta Britanniassa heiluu.

I have been asked to offer a perspective of how Brexit has affected the everyday lives of Irish people. But my thoughts on Brexit have been more concerned with the potential repercussions for the political situation in Northern Ireland. That is no doubt my age showing; that even this long after the **Good Friday Agreement**, there is a still a fear that the bad old days might come back, or some

version of the old days. However, I will leave that topic for the time being, and first address how Brexit is impacting ordinary lives in the Republic.

ORDINARY IMPACT

Speaking to people in Dublin, they said that they feared that there would be more – or more extensive – impacts. There have been some, mostly in terms of trade, and the availability of certain British products and services.

The people I spoke shared the – I believe widespread view – that this was a poor decision by Westminster. However, the tone of the conversations I had, was one more of *regret* than *anger*, or even some satisfaction is seeing how things have gone so badly in the UK. (I have no doubt such negative sentiments exist, though among British remainders there is a particular edge to their frustrations).

My brother-in-law works in aviation; it's been a life-long enthusiasm. He noted the huge contribution that the UK has made to that industry over the years,

and felt that there had always been a real sense of cooperation with continental Europe on aviation issues. Now he feels there is a sense of disappointment that the UK is, in a sense, withdrawing from a real international community, and so unnecessarily. Not withdrawing in *practice*, but rather in spirit.

Smaller industries have been affected, by lack of spare parts etc., or the length of time it takes to get them. People are less inclined to buy British products; most especially in e-commerce; people are missing some of their preferred UK products.

There have been – so far – positive impacts, in terms on multinationals relocating in Dublin, as they want offices in the Eurozone, with an English-speaking workforce. (There is also the issue of low corporate tax, but that is an issue for another day...)

An important point is that things have been overshadowed by Covid. The pandemic is naturally the bigger concern at the moment, so the stronger opinions on Brexit are waiting in line behind a more immediate crisis. That does not mean that will not have their turn.

Seminaarimme viisaita puhujia: Kristiina Kauppinen, ulkoministeriö, Jyrki Ruohomäki, CMC, Brendan Humphreys, Helsingin yliopisto.

I heard prediction of a large economic downturn in the UK – we all know about the logistics and transport problem they have – but there is a fear that such a downturn would naturally impact negatively on Ireland.

NORTH OF THE BORDER

That was Dublin. Asking someone whose family live close to the border, on the southern side, the first and overwhelming concern was stability and security. Should a hard border return, so too could all the lawlessness etc. If we then go north of the border, the concerns become more clearly political.

A report on the Northern Ireland Protocol from Britain's House of Lords has urged the UK and the EU to "urgently restore trust between the two sides, in order to seek solutions to the problems that have emerged since the UK left the European Union."

It stated, "There is no doubt that Brexit and the Protocol have had a destabilizing effect on the political situation in

Northern Ireland, and on community relations."

The report continued: "The unionist and loyalist communities are deeply concerned that Northern Ireland's place within the United Kingdom has been undermined by the (Northern Ireland) Protocol. Yet the violent unrest seen in late March and early April 2021, while arguably triggered by the Protocol, was also an expression of wider dissatisfaction with the political process and a perception that some voices in Northern Ireland are not listened to."

The report continued about "this sense of alienation" and noted that this has been a long-term factor. It has multiple causes, including the lack of access to employment, skills and investment opportunities within communities that are among the most economically deprived in the UK".

A respondent from Northern Ireland certainly confirmed this. He said:

"Of course, for many people the spectre of violence has never completely disappeared over the past 25 years, and it's true that Brexit has now

increased the fears. Fortunately, nothing yet has materialized over the north-south border, but the issue of the Irish Sea border has heightened tensions on the loyalist side. There was quite widespread rioting over a period of a few nights in Belfast and other parts of NI in April. While many reasons were given for the unrest, the feeling of betrayal by the Westminster government certainly was a major contributing factor."

"And it's also worth mentioning that right from the word go with Brexit, people on both sides politically (and whether they were for or against Brexit) knew that the Irish border question would be difficult to solve, yet the issue was always brushed under the carpet by the UK negotiating side."

The same respondent said:

"The north-south border seems to be largely unproblematic for most people, apart from those whose lives straddle the border on a daily basis. The main problems I hear about are to do with the supply of goods and services and have come about because of the so-called Irish Sea border. It's clear that there have

Brendan Humphreys osaa arvioida, miten Brexit vaikuttaa ihmisten elämään Irlannin saarella, molemmin puolin rajaa.

been supply problems for mainland GB post-Brexit, but these have been exacerbated in NI. There has for a long time been a 'not available in NI' policy adopted by many British companies, but again these kind of restrictions have increased post-Brexit.

"Politically there is a lot of resentment about how NI has been treated as a result of Brexit. However for hardline unionists/loyalists this wouldn't weaken their Britishness and sense of being a part of Britain – they feel betrayed by this UK government, but not by the UK as a whole. For many moderate unionists the status quo has also *perhaps not weakened their British identity, but it has strengthened the hitherto dormant Irish side of their identity*, hence a proliferation of Irish passport applications by people who only a few years ago would never have dreamed of having any kind

of 'official' Irish status. They see it as a way of keeping their foot in both camps and still maintaining some degree of contact with the EU (mostly for practical reasons concerning travel etc.)."

RE-UNIFICATION, OR UNIFICATION?

I raise this topic because I have been asked more than once; "is now the time for unification?" It is interesting the assumption behind this question, cer-

tainly, when framed in this way: it were as though unification were somehow bound to happen, it is only a matter of waiting until the right historical circumstances.

The union is damaged, but we might look to how things develop with regard to Scotland, rather than Ireland, for now.

A second referendum on Scotland will probably take place, the last was close enough, and polls in September 2021 show opinion almost evenly split. However, even if a second referendum is a victory for the independence movement, or the more pro-Europe perspective – they are not exactly identical, an expert in Scottish/English relations stated that the process of leaving could be frustrated indefinitely by Whitehall and Westminster, and the political will for independence might fade over time. "Left to wither on the vine" was the old diplomatic language for such a maneuver; might old habits return?

It must also be point out that Scottish independence would not be resisted by force within Scotland. Unfortunately, this would not apply to Ireland. Exactly 20 years ago, just prior to 9/11, one of the leading news stories internationally was the Holy Cross Dispute: the sobering images of a mob attacking school-children for merely walking to school. Following the Good Friday agreement, there was an *increase* in punishment beatings, and this applied to both sets of paramilitaries. There was renewed violence in Northern Ireland in early November 2021, this was reported as 'Brexit-related'.

President **Michael D. Higgins** recent awkwardness regarding a commemoration of the division of Ireland a century ago is a reminder how sensitive to issues of sovereignty – real or imagined – are on all sides. Sovereignty – "taking back control" – is largely what arguments for Brexit were predicated upon. So, on the chances of unification, I, for one, am cautiously pessimistic. So for now, let's keep an eye on Scotland. 🍀

*There were several excellent papers presented in the Brexit-seminar last September. We decided to publish **Brendan Humphreys's** as it was written from the viewpoint of an ordinary citizen, Irish and British. This viewpoint is too often neglected by the media.*

The other fine presentations in video can be found in the Facebook pages of Finnish-Irish Society.

Dublinista ATLANTILLE JA TAKAISIN

Varhain lokakuuisena aamuna reilu tusina Irlannin ystävää kokoontui Helsinki-Vantaan lentokentälle, astui lentokoneeseen, istui paikoilleen ja lensi Dubliniin, turvallisesti vaikka kone ilmassa vähän hyppelikin. Aamu oli aikainen: kentällä piti olla pian aamukuuden jälkeen.

Teksti ja kuvat Matti Sovijärvi

Edessä oli viiden päivän tutustuminen Irlantiin – pieneen osaan siitä – täynnä tiivistä ohjelmaa. Dublinissa meitä odottivat erinomainen oppaamme **Sylvia McQuinn**, irlantilaistunut suomalainen ja yhtä erinomainen kuskimme, täysirlantilainen **Brian McCormack** hienoine busseineen. Ja eikun matkaan!

Meitä oli sekava, mutta mukava joukko, ihmisiä kaikkialta Suomesta ja aika monelta elämän alueelta. Joukkomme oli yhdessä suhteessa aivan poikkeuksellinen: kaikki olivat aina sovittuun aikaan sovituissa paikoissa olipa lähtö seuraavaan kohteeseen sitten varhain aamulla tai illalla eteenpäin muutaman tuopillisen jälkeen. Kiitos meidän itsemme ja etenkin Sylvian: kaikki toimi, kaiken aikaa, kerrassaan hienosti.

TAAKSEPÄIN

Olimme perehtymässä Irlantiin ja aloitimme alusta. Irlannissa on ollut korkeakulttuureita paljon ennen kuin esimerkiksi Pohjolassa. Ensimmäinen kohteemme oli Dublinin pohjoispuolella oleva **Newgrangen** alue, erityisesti sen valtava hautakumpu. Kumpu on sijoitettu taitavasti: sen pitkä tunnelimainen sisäänkäynti vie keskellä olevaan kammioon, johon aurinko paistaa tasan kerran vuodessa, talvipäivän seisausajan aikaan.

Lokakuussa ei ollut siis toivoakaan taitavallisesta valosta, mutta aivan ilmeisesti rakentajat ymmärsivät tähtien liikkeitä. Paikka on niin suosittu, että talvipäivän valoa pääsevät katsomaan vain harvat ja valitut. Demokraattisessa Irlannissa valinta tehdään arpomalla.

Sylvia McQuinn ja Brian McCormack, matkamme johtotähdet. Heidän kanssaan ei tullut ikävä.

1840-luvun nälänhätä hävitti noin puolet Irlannin asukkaista, nelisen miljoonaa ihmistä. Ihmiset kuolivat nälkään tai tauteihin tai sitten pakenivat, jos pystyivät. "The coffin ships" suuntasivat Amerikkaan tai Australiaan tai mihin tahansa, missä voisi olla ruokaa.

Newgrange on vanha, se oli vanha jo silloin, kun egyptiläiset rakensivat pyramidejaan. Ketkä sen rakensivat? Miksi se rakennettiin? Emme tiedä. Sen valtava koko osoittaa, että rakentamisesta on aikanaan vastannut varsin järjestäytynyt ja kehittynyt yhteiskunta. Rakentajia on ollut vähintään satoja ja työ on vienyt vuosikymmeniä.

Todennäköisesti kyseessä on hautakumpu, hyvin, hyvin merkittävän ihmisen tai merkittävien ihmisten hautakumpu. Muinaisuuden verhoa raottaa hieman Newgrangen vieressä oleva **Bruna Boinnen** vierailukeskus, josta löytyy

monenlaista tietoa vuosituhansien takaa. Mutta emme tiedä paljon, emme sitäkään, olivatko rakentajat ja rakennuttajat jotakin kautta nykyisten eurooppalaisten esivanhempia.

Toinen päivän kohteistamme on ihan vieressä: **Knowthin** yhtä vaikuttava, yhtä suurimittakaavainen kumpu, jonka viereen on aikanaan rakennettu suuri joukko pienempiä, kuin poikasiksi. Knowthin erikoisuus ovat monet kiveen työstetyt taideteokset, joilla on varmasti ollut jokin muukin tarkoitus kuin vain tulla ihailluiksi.

Ei siis aivan kevyt startti: 5000 vuotta suoraan taaksepäin.

NYKYPÄIVÄN ILOJA

Ensimmäinen päivä jatkui yhteisellä lounaalla läheisessä **Slanen** kylässä. Ensimmäistä kertaa Irlannissa olevat oppivat jo silloin, että ruoassa ei siellä säästellä. Annokset ovat isoja, ja niitä syödään kolme: alku-, pää- ja jälkiruoat. Pääsimme kaikki takaisin bussiimme, joka suunnisti saman tien jaloimman jälkijälkiruoan äärelle, viskitislaamoon.

Slanen tislaamo on varsin nuori, vain muutaman vuoden ikäinen. Sen taustalla on **Conynghamin** aatelissuku, joka oikeastaan kaikkien Irlannin aatelisten tapaan on maahanmuuttajia, lähtöisin Britannian puolelta. Tislaamo on perustettu komean linnan hevostalleihin, niitä kun ei enää tarvita. Suku on asunut linnassa muuten reilut 300 vuotta. Jotta valtavan linnan ylläpito olisi taloudellisesti mahdollista, sitä käytetään monenlaisiin tarkoituksiin. Monet ovat sen ehkä nähneetkin, tietämättään, sillä linnan edustan valtavaa nurmikkoaukeaa on käytetty televisioitujen rock-konserttien näyttämönä. Vähän kuin Woodstock, mutta aatelistilalla.

Tutustuimme tislaamoon, sen tuotteisiin ja monet meistä perehtyivät erityisesti tislaamon hyvin varustettuun myymälään. Kaikki tulivat omin jaloin bussiin, sovittuna aikana.

Oli aika jättää itäinen Irlanti ja suunnata länteen, päämääränämme yksi länsirannikon tärkeimmistä kaupungeista, **Sligo**, jossa meitä odotti jo komea **Clayton**-hotelli. Moottoriteitä emme menneet, vaan pienempiä, suomalaisittain aika kapeita, kylästä kylään johtavia teitä. Silläkin lailla saimme kosketuksen Irlantiin.

Claytonissa oli aikaa purkaa tavarat, levätä hetki ja kenties vetäytyä unille tai baariin tai hotellin ravintolaan syömään - jos nyt vielä oli nälkä.

Matkan kaksi ensimmäistä yötä oli viisaasti ajateltu nukuttavaksi samassa paikassa, joten lepoonkin oli aikaa. Mehän olimme lähteneet kodeistamme samana aamuna, kun kello Irlannissa on ollut vasta kolme.

VAPAUDENPATSAAS NÄKY

Toisena päivänä pääsimme tutustumaan Amerikkaan, etäältä tosin. Kyynisimmät meistä väittivät, että **Vapaudenpatsas** ei todellekään näkynyt **Slieve Leaguen**

Ardaran kylän keskusaukio. Vaikka asukkaita on vain reilut 700, kylä on hurmaava ja täynnä matkalaisia auttavia palveluita.

kallioiden ylimmällekään kohdalle, mutta monet näkivät sen varmasti. Paikka on muuten yksi Euroopan komeimmista, kallion laelta on 600 ja yksi metriä Atlantiin. Yksimielisiä olimme kaikki siitä, että maisemat ovat komeat, tuulee oikein riittävästi ja on syytä siirtyä bussiin, kun mereltä on tulossa Iso Sade.

Se näkyi merellä kilometrien ajan ennen rantautumistaan. Olimme yksimielisiä siitäkin, että Amerikassa on juuri kastuttu, jokin aika sitten. Me menimme bussiin.

Sligon nähtävyyksiin kuuluu myös Nobel-kirjailija **William Butler Yeatsin** hauta. Se on kierrätystä, alunperin Yeats haudattiin eteläiseen Ranskaan, mutta irlantilaiset halusivat suuren poikansa kotimaan multiin - runoilijan oman toiveen mukaisesti - ja saivat. Irlanti on muuten melkoinen kulttuurimaa: kirjallisuuden Nobeleita on maahan tullut peräti neljä. Tämän kulttuurisen saavutuksen rinnalla voivat kilpailla vain Eurovision laulukilpailujen voitot, niitä on tulvinut Irlantiin. Jääkiekon maailmanmestaruutta Irlanti ei ole sentään koskaan voittanut.

Vuosisatojen englantilaismiehitys on jättänyt jälkensä Irlantiin, mutta kaikki niistä eivät ole olleet huonoja. Kun olet juuri seissyt kylmässä tuulessa ja melkein sateessa ja katsonut Atlantin toiselle puolelle kylmästä hytisten, tee maistuu todella hyvältä.

Sitten oli paikallisoppimisen vuoro: **Ardaran** kylä, **Donegalin** kaupunki, Sligon keskusta. Ardaraasta löytyy kauppoja, viehättäviä kahviloita ja pubeja, sanoo opaskirja. Viimeinen väite on ainakin totta. Tässä on muuten iso ero Suo-

meen, missä isojako 1700-luvun lopulla hajotti perinteiset kyläyhteisöt ja talot jäivät kukin yksikseen ja erilleen. Irlannissa kylän ei tarvitse olla iso - sata metriä laidasta toiseen, mutta sillä on keskustori, sosiaalistumispaikkoja ja mahdollisuus oikeasti tavata toisia ihmisiä mukavissa oloissa. Välimeren rantojen tapaan ei istuta ulkona torilla ja se on hyvä se. Takka ja turvetuli!

Meistä tuli Suomessa isojan myötä eristäytyneitä metsäläisiä eikä sosiaalisia toistemme tukijoita, kuten vaikkapa irlantilaisista ja Välimeren alueen ihmisistä.

Paluu hotellille sujui muutaman sligolaisen pubin tutkimisella, kävelyllä tässä mainiossa rantakaupungissa ja lämpimässä vedessä uimisesta unelmoiden - siis sisäaltaassa, jollainen hotellistamme toki löytyi.

KOTKA ON LASKEUTUNUT

Jos Irlannin keskilämpötila olisi kaksi, kolmekymmentä astetta lämpimämpi, sinne tehtäisiin matkoja kaiken aikaa. Se olisi, siis tällä lämpötilavarauksella, aivan upea rantakohde. Hiekkarantoja riittää, pieniä, isoja ja Todella Vaikuttavia. Uimareita ei näy, paitsi joskus joku peloton terrieri. Kaikkialla rannoilla on havaittavissa aika merkittävä vuorovesi, metrejä ylös ja alas, kaksi kertaa päivässä kumpaakin.

Tuloksena on kilometrien rantoja, joista voi nauttia, kunhan pitää huolen siitä, että ei ole kaukana rannasta, kun vuorovesi nousee. Se tulee nopeasti, hiljaa ja vastustamattomasti, mutta ei yllättäen, sillä jokaisen kylän vuorovesitaulukot on

laskettu huolella vuosia etukäteen. Veneet ovat poijuissaan kaukana rannasta.

Tutustuimme, miehissä ja naisissa, **Standhillin** upeaan rantaan. Vuorovesi oli aika ylhäällä, joten merikin ulottui rantaan saakka. Jos siis meri, merimaisema, upea hiekkaranta ja sen tapainen tuntuu houkuttelevalta, Irlantiin! Uimapuvun voi jättää kotiin, paitsi keskikesällä.

Veden ja maan jälkeen vuorossa oli ilma, linnut tarkkaan sanoen. Vaikka Irlanti on pieni maa, siellä on paljon koskematon tai puolikoskematon luontoa täynnä elämää ja eläimiä.

Uinti on kielletty vain siksi, että se on vaarallista - eikä sitä paitsi lokakuussa kovin houkuttavaa. Irlannissa korona-kontrolli oli tiukkaa, mutta ystävällistä. Pubeissa jonkun seurueen jäsenistä piti antaa nimensä ja puhelinnumeron, jotta tartuntaketjuihin olisi päästy kiinni.

Kylemoren entinen kartano, nykyinen nunnaluostari. Sopii lahjaksi niille vaimoille, jotka ovat osanneet mennä oikeisiin naimisiin.

Niitä on keräytynyt tavallista enemmän paikkaan, jonka nimi on **Eagles Flying, Ballymoten** kylän lähelle. Paikka on ennen muuta tutkimuskeskus. Linnut ovat tavalla tai toisella loukkaantuneita yksilöitä, jotka hoidetaan kuntoon ja päästetään sitten takaisin luontoon. Osa niistä jää joksikin aikaa myös töihin, ansaitsemaan ylläpitoaan viihdyttämällä paikalle tulleita. Onhan kotka uljas lintu taivaalle liitessään, mutta vaikuttavampi se on noin metrin päässä hoitajansa kädessä. Kotkia eivät yleisön amatöörit saa käsi-varrelleen, mutta pienempiä petolintuja kyllä. Iso pöllö yllättää, sillä se ei paina juuri mitään.

Eagles Flying on myös koko perheen paikka: lintujen lisäksi kävijät pääsevät tutustumaan monenlaisiin eläimiin, kilpikonista jäniksiin. Antiikista tuttuja niiden juoksukilpailuja ei järjestetä.

Päivä päättyy **Westportin** pieneen kaupunkiin, sekin meren rannalla. Halukkaat lähtivät kylille, kuuntelemaan irkkumusiikkia, jota oli tarjolla lähistön pubeissa tai vain kävelemään pitkin joen vartta. Monen muun kaupungin tapaan Westportiakaan ei oltu rakennettu ihan Atlantin rannalle, vaan joenmutkaan hiukan sisämaan puolelle, jotta jokainen myrsky ei tulisi ovelle asti. Kun Atlantilta tuulee, sieltä tosiaan tuulee.

GALWAY KUTSUU

Westportista **Galwayhin** on periaatteessa kaksi eri reittiä: aivan erityisen kaunis tai sitten se vielä kauniimpi. Ensimmäinen ajetaan pitkin Atlantin rantaa ja **Louisburghin** ihanan pikkukaupungin jälkeen kurvataan vasemmalle, vuorten, vuonojen ja lampaiden hallitsemalle pikutielle.

Ennen kuin pääsimme maisemien syyleilyyn, meillä oli ohjelmassa tutustumisen Irlannin kolmeen eri aikakauteen: nykyisyyteen, 1800-luvun puolenvälin nälänhätään ja 400-luvun mystiikkaan, pääosassa itse **Pyhä Patrik**.

Nykyisyys toi onneksi mukanaan ruokaa. Lounaspaikkamme oli ainoa kirkkaan pinkki rakennus niillä haminoilla, ytimekkäältä nimeltään **The Tavern**. Maailmassa saattaa olla parempiakin kalaravintoloita, ehkä. Aivan The Tavernin vieressä on vaikuttava nälänhädän muistomerkki: veistos, joka kuvaa 1840-luvun lopun surullisinta ilmiötä: Atlantin yli (tai mihin tahansa) matkaavaa laivaa, jonka matkustajat ovat joko kuolemassa nälkään tai jo kuolleet. Niiden yhteinen nimitys oli kuvaava: Coffin Ship eli ruumisarkkulaiva. Irlannissa ei ollut ruokaa, joten mikä tahansa vaihtoehto oli parempi.

Ihan vieressä, rantatien maan puolella on Pyhän Patrikin vuori, **Croagh Patrick**, paikallisten antama lempinimi on **The Reek**. Patrikin kerrotaan paastonneen vuorella 40 päivää ja siinä ohessa karkottaneen käärmeet Irlannin saarelta. Vuori on vaikuttava ja yhä satojen ellei tuhansien ihmisten pyhiinvaelluspaikka etenkin kesäisin. Vuorelle on kiivettävä hartain mielin ja paljasjaloin, tietäen.

Ja sitten maisemista nauttimaan. Maailman kauneimmaksi tieksi vahva ehdokas on se noin 30 kilometrin mutkainen ja kapea reitti, joka vie Louisburghista **Leenaunin** kylään, ainakin niiden mielestä, jotka pitävät vuorista ja meren vuonoista ja vesiputouksista ja lampaista.

Ennen Galwaytä tutustuimme vielä **Kylemoren** nunnaluostariin. Se on löytänyt sijansa 1860-luvulla rakennetusta palatsimaisesta – yli 70 huonetta – kartanosta. Sen rakennutti vaimolleen **Mitchell Henry**, englantilainen lääkäri, teollisuusmies ja poliitikko. Traagisesti vaimo **Margaret** kuoli, kun talossa oli ehditty asua tuskin viisi vuotta. Henry myi talon, ja se ajautui lopulta benediktiiniläisnunnien haltuun ja muuttui luostariksi. Nykyisin se on myös vierailukohde upeine puutarhoineen ja metsämaineen, kirkkoineen, kauppoinen ja kahviloineen.

Apeita matkalaisia viimeisellä yhteisellä lounaalla Tha Brazen Headin yläkerran juhlahuoneessa. Lohtuna kerrottakoon kaikille, että seuraava matka on jo suunnitteilla.

Galway on Irlannin länsirannikon pääkaupunki, elämää ja irkkumusiikkia kuhiseva yliopistokaupunki, josta on mahdotonta olla pitämättä. Vähän kuin kivinen, iloinen Tammissaari, täynnä mitä erilaisimpia ravintoloita. Sen läpi virtaa vuolas **Corrib**-joki, johon ei pidä hypätä uimaan.

Tässä koimme myös matkan ainoan pettymyksen: sää oli huono, jopa irlantilaisien mittapuun mukaan. Galwayn kierros jäi monelle liian lyhyeksi, etenkin kun paikallisen juhlapäivän kunniaksi pubit pursusivat musiikkia ja muuta ohjelmaa.

MAAILMAN VANHIN?

Galwayssakin juhlapäiviä seuraa arki, vaikka se ei aina vaikuta varmalta. Aamulla ylös, kamat kassiin ja bussiin. Meitä odotti Dublin, tuo helmi kaikkien miljoonakaupunkien joukossa ja siellä myös luultavasti maailman vanhin pubi, **Brazen Head**. Dublin on aikanaan viikinkien perustama, joka tapauksessa yli tuhatvuotias ja niin on luultavasti myös Brazen Head. Virallinen, todistettava perustamisvuosi on 1198.

Dublin on kaikkea sitä, mitä kaupungin pitääkin. Täynnä menoa ja meininkiä, vanhaa ja uutta, upeita puistoja. Kaupungin halki virtaa kunnan joki, **Liffey**. Sen alkulähteet ovat etelässä, **Wicklow**'n vuorilla. Yksi kaupungin maamerkeistä on **The Spire**, korkeuksiin ulottuva huikea metallipiikki, joka pystytettiin ydinkeskustaan vanhan amiraali **Nelsonin** patsaan paikalle. Patsaan tsysäyttivät taivaan tuuliin Irlannin tasavaltaisarmeijan spesialistit Pääsiäiskapi-

nan 50-vuotispäivän kunniaksi. Nelson lähti, kukaan ei loukkaantunut eikä edes ikkunoita mennyt rikki. Ammattimiehet asialla.

Kaikki loppuu aikanaan, niin myös tämä matka. Brazen Headin lounas oli viimeinen yhteinen ohjelmanumero ennen lentokoneeseen astumista ja istumista. Sydän jäi Irlantiin, muistot tulivat mukaan. Ei kun keväällä uudelleen Irlantiin, mutta uusille seuduille! 🍀

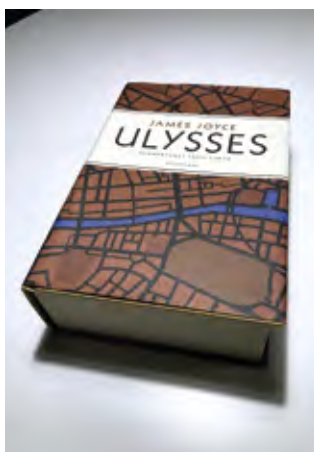

Maailman yhdellä kauneimmista teistä, jossakin Louisburghin ja Leenaun välimailla. Kuvan vesi on meren lahti.

Irlantilainen TALVIKAUSI

Syksyllä ja alkutalvesta on ja on ollut irlantilaishenkisiä tapahtumia enemmän kuin koskaan. Ohessa katsaus eteen ja taakse.

KIRJASSA ON KAIKKI

Monikossa se pitää varmasti paikkansa, mutta yhden ainoan kirjan kohdalla se voi pitää paikkansa vaikka muita ei laskettaisi mukaan. **James Joycen** tärkeimpiin kuuluva teos **Ulysses** täyttää talvella 100 vuotta, samalla Joycen syntymästä on kulunut 140. Joyce itse piti kirjaansa maailmankirjallisuuden pääteipteenä, siinä kun on jo kaikki.

Suomi-Irlanti-seura juhlistaa Joycen riemuvuotta seminaarilla 2.2. keskustan **Oodi**-kirjastossa. Pääesitelmän pitää Joycesta tänä vuonna väitellyt **Lauri A. Niskanen**. Seuraa seuramme Facebook-sivuja, niiltä saa lisätietoa.

◀ Tästä on kyse: *Ulysses*, kirja jossa on kaikki, täyttää sata vuotta. Tule Oodiin kuulemaan lisää.

PIKKUJOULU ON JO OVELLA

Tarkkaan ottaen se on Molly Malone'sin ovelta. Perinteiseen tapaan Pikkujoulua vietetään Itsenäisyyspäivän aattona, siis 5.12. Tule mukaan viihtymään ja osallistumaan vuosikymmenen Irlanti-visaan.

VALMIINA VARSINAISEEN JOULUUN

Tule tekemään joulun koristeita **Satu Wakkolan** kotiin 11.12. klo 13. Tilaisuus sopii etenkin lapsille ja muille joulua odottaville. Aikuisille tilaisuus maksaa 10 €, lapset ilmaiseksi. Ilmoittaudu sähköpostilla satu.wakkola@gmail.com

BREXIT EUROOPPASALISSA

Brexit-seminaarissa kuulumme edustavan joukon puheenvuoroja, jotka kaikki ovat kuultavissa uudelleen Facebook-sivuillamme. Tämän lehden sivuilla 3-5 on luettavissa **Brendan Humphreysin** arvioita Brexitin merkityksestä tavallisille irlantilaisille.

RAUHANASEMA KIRJALLISUUDEN KOTINA

Irlantilaisen kirjallisuuden spesialisti **Sari Pauloma** avasi ovia neljän Nobelin maan kirjallisuuteen, **Frank Boyle** toi sen meidän korviimme, ja niin tekivät myös **Ants in the Pants**.

SOITTO SOI

Perinteinen konserttimme on saamassa uuden muodon, ehkä irlantilaisemman kuin aikaisemmin. Tupa oli täynnä, siis Graniittilinnassa Juttutuvan vieressä, kun **Veera Kylmänen**, **Redhill Rats** ja **Trio Salamankka** panivat puntit väpämään.

Samhain, halloween, día de los muertos. Kaikissa on kyse samasta: Oi, jos kuolleet eivät olisi ihan niin kuolleita.

SAMHAIN, RAJALLA

Koimme taas kerran kelttiläisen illan tämän- ja tuonpuoleisen välillä. Kauheuksien keskelle valoa toivat dosentti **Tom Sjöblom** ja mainio musiikki. Esitelmä on sivuilla 12-13.

Halloween on kelttiläistä perua, mutta juhla on nykyisin tyypillinen esineistö on amerikkalaista, silti pelottavaa.

Samhain PYHÄINPÄIVÄN JUURILLA

Pyhäinpäivä on yksi kristinuskon tärkeimmistä juhlista. Sen tarkoituksena on muistella pyhimyksiä, marttyyreja ja vainajia.

Tom Sjöblom

Pyhäinpäivän alkuperäinen ajankohta oli keväällä toukokuussa, mutta 700-luvun lopulla se paavin aloitteesta siirrettiin syksyyn, marraskuun ensimmäiselle päivälle. Syytä siirtoon ei tiedetä, mutta siirto näyttää toteutuneen ensimmäisenä Irlannissa ja Englannin pohjoisosissa – siis kelttiläisten kulttuurien parissa. Oletuksena onkin, että pyhäinpäivän ajankohdan siirtämisen tarkoituksena oli kristillistää tuolloin edelleen suurta kansansuosiota nauttinut esikristillistä alkuperää oleva **samhain**-juhla.

Samhain ei kuitenkaan juhlana kadonnut pyhäinpäivän siirron myötä. Sillä oli pitkä historia ja tärkeä rituaalinen merkitys karjaloudesta eläville yhteisöille. Se vain muuntui eräänlaiseksi pyhäinpäivän kansanomaiseksi juhlinnaksi, joka aloitettiin jo edellisenä iltana – pyhäinpäivän aattona – koska kelttien ajattelussa päivä alkoi aina illasta (kuten myös vuosi pimeän kauden alusta).

Tätä pyhäinpäivän aattoa kutsutaan englanninkielellä nimellä **All Hallows Ewe**, mikä kansansuussa muuntui 1500-luvulle mennessä muo-

toon **Halloween**. Halloween siirtyi 1800-luvulla irlantilaisien siirtolaisten myötä Yhdysvaltoihin ja sai siellä uusia muotoja ja vaikutteita muun muassa alkuperäiskansojen satojuhlilta. Tämä amerikkalainen versio alkuperäisestä **samhain**-juhlasta on tietenkin se, joka on sittemmin levinnyt ympäri maailmaa – myös takaisin Eurooppaan ja Irlantiin.

Millainen juhla sitten oli tuo kelttien syysjuhla, jota paavi tuntui niin kovasti pelkäävän? Juhlan nimen merkitys on epäselvä. Perinteisesti on ajateltu, että juhlan nimi muodostuu kesää tarkoittavan sanan **sam** ja loppua tarkoittavan sanan **fuin** yhdistelmästä. Jotkut tutkijat ovat epäilleet tätä ja pitävät todennäköisempänä, että juhlan nimen perustana on kokoontumista tarkoittava proto-kelttiläinen kantasana **samani**. Myöhemmän perinteen pohjalta tiedämme, että **samhain**-juhlan yhteydessä karja ajettiin kesälaitumilta talvilaitumille tai teuraaksi, mitä juhlistettiin syömingeillä ja juomingeilla ja kokkotulia polttamalla. Kumpikin ehdotettu etymologia voisi siis käytännössä pitää paikkansa.

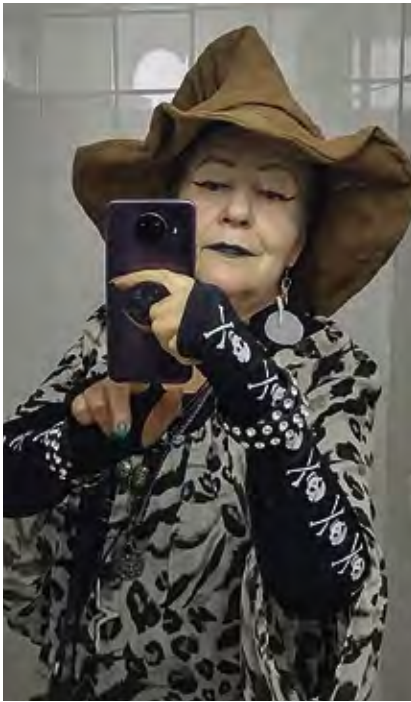
KRISTILLINEN SUODATIN

Koska kirjoitustaito levisi saarikelttien keskuuteen vasta kristinuskon myötä, heidän perinteistään ja tavoistaan ei ole kirjallisia lähteitä esikristilliseltä ajalta. Varhaisimmat lähteet juhlan luonteesta löytyvät siksi vasta varhaiskeskiaikaisesta kertomusperinteestä, joka pääsääntöisesti on kristittyjen munkkien tuottamaa. He eivät juuri kirjoittaneet juhlan sisällöstä suoraan, joten päättely on tehtävä epäsuorien lähteiden avulla.

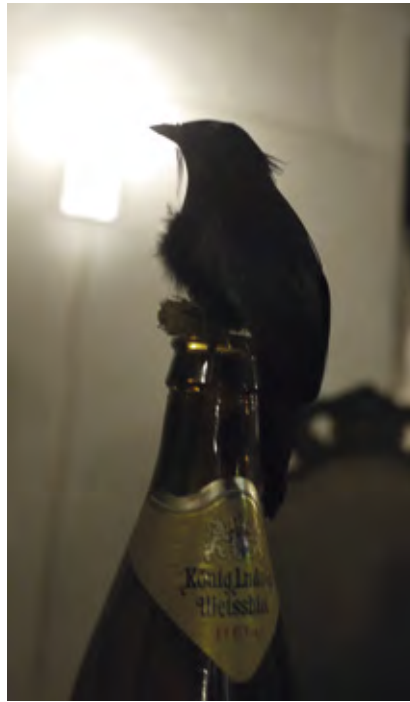
Se voidaan lähteiden perusteella sanoa, että **samhain**-juhla todella kokosi ihmiset yhteen. Juhlan yhteydessä tehtiin ja uusittiin olemassa olevia sopimuksia. Esimerkiksi **Taran** ylikuninkaan kerrotaan kutsuneen Irlannin kaikki kuninkaat **samhain**-juhliin luokseen seitsemän vuoden välein. Hyväksymällä kutsun, muut kuninkaat hyväksyivät Taran kuninkaan vertauskuullisen aseman muiden hallitsijoiden yläpuolella.

Kertomuksille on myös tyypillistä se, että kaikki myyttisen historian käännte-tekevät tapahtumat, kuten kuninkai-

Matkapuhelimia hautakummuissa?
Me emme tiedä varmasti, mutta tämä kuva viittaa siihen, että niitä voi ainakin noutaa toisesta maailmasta.

Mitä hautakumpujen sisältä löytyy?
Se lienee varmaa, että jos sieltä löytyy lintuja, ne eivät ole iloisesti visertäviä, iloisen värisiä, vaan mustia, ehkä raakkuvia.

den kuolemat tai suuret sodat, ajoittuvat yleensä *samhain*-juhlaan. Myyttinen historia vastaa harvoin todellisuutta, mutta ainakin nämä kuvaukset kertovat siitä, että *samhain*-juhlaan liittyi ajatus lopuista ja uusista aluista. Yhdessä muiden lähteiden kanssa, todisteet ovat vahvasti sen ajatuksen takana, että kyseessä oli kelttien uudenvuodenjuhla.

Kaikkein silmiinpistävin piirre kertomusperinteessä on kuitenkin ihmisten ja tuonpuoleisten olentojen välinen kanssakäyminen *samhain*-juhlan aikana. Rajat tämänpuoleisen ja tuonpuoleisen maailman välillä olivat hämärtyneet ja haltijat saattoivat vieraila ihmisten parissa ja etsiä ruokaa tai vauvoja mukaan haltjakumpuihin vietäviksi. Esimerkiksi myyttisen sankarin **Finn MacCoolin** kerrotaan useaan otteeseen joutuneen karkottamaan haltijoita takaisin kumpujen sisään. Haltijoiden taikuus, joka tavalliselle ihmiselle on yleensä vaarallista, teki Finnistä entistä mahtavamman. Haltijoilta hän sai itselleen kuuluisan maagisen keihäänsä. Kerrotaan myös, että yhtenä *samhain*-iltana hänen peukalonsa jäi takaa-ajo tilanteessa haltijakummun oven väliin. Tästä seurasi, että hän tämän jälkeen pystyi peukaloaan imemällä tekemään viisaita ja oikeudenmukaisia päätöksiä.

JOIN THEM!

Varomattomat ihmiset saattoivat puolestaan harhailla vahingossa sisään haltjakumpuun. Siksi järjestettiin meluisia ja valaistuja juhlia, jotta haltijakansa säilytetään pois ihmisasumusten läheltä. Vaikka sitä ei varhaisissa lähteissä mainita, niin jossain vaiheessa syntyi myös tapa puukeutua yliuonnolliseksi olennoiksi, jotta nämä eivät arvaisi, että sinä oletkin ihminen. Sitten pystyi kulkemaan ovelta ovelle laulamassa ja – haltijoita matkien – ruokaa kerjäämässä.

Toinen *samhain*-juhlaan nykyään liitetty perinne on ajatus siitä, että vainajat ja esi-isät vaeltavat haltijoiden tapaan keskuudessamme. Tästä ajatuksesta ei kuitenkaan löydy mitään merkkejä varhaisimmissa lähteissä. Kohtaamisia haltjakumpujen asukkaiden kanssa on lukuisia, mutta esi-isät ja vainajat eivät kertomusten perusteella näytä asuttavan haltjakumpuja. Hollantilainen uskontotieteilijä ja keltologi **Anton G. van Hamel** esitti

jo vuonna 1932, että kelttien kertomusperinteen tuonpuoleinen on paljon värikkäämpi ja moni-ilmeisempi kuin mitä on ollut tapana ajatella. Vainajala ja haltijakummut muodostavat selkeästi kaksi erillistä ja erilaista tuonpuoleista. Kelttien vainajalaa on tutkittu harmillisen vähän, koska kirjallisia lähteitä siitä ei juuri ole. Esi-isät ja kuolleet eivät kuitenkaan vaikuta olleen osa alkuperäistä *samhain*-juhlaa.

Mistä kuolleet sitten ilmestyvät möhempään juhlaperinteeseen? Oma oletukseni on, että ne ovat – ehkä hieman yllättäenkin – kristinuskon vaikutusta kansanperinteeseen. Usein ajatellaan, että kansanperinne vaikuttaa viralliseen uskontoon tuomalla siihen paikallista väriä ja tulkintoja, mutta aivan samalla tavalla myös virallinen uskonto voi muokata kansanperinnettä. Kun paavi siirsi pyhäinpäivän vieton *samhain*-juhlan paikalle, toi hän samalla kristinuskon marttyyrien ja vainajien muistamisen perinteen juhlan yhteyteen. Jos kirkossa muistellaan vainajia päivällä. Eikö ole vain luonnollista ajatella, että myös he tulevat yöllä tuonpuoleisesta vaeltamaan keskuudessamme yhdessä haltijoiden kanssa? Loppujen lopuksi ajatus ei olekaan mitenkään yllättävä.

Englantilainen historioitsija **Ronald Hutton** on esittänyt, että alkuperäinen *samhain*-juhla ei sisältänyt mitään uskonnollista tai hengellistä ulottuvuutta. Säilyneet kertomukset ovat tyypillistä ajanvietettä juhlissa. Niitä ihmiskunta on kertonut kautta aikojen. On myös tutkijoita, jotka katsovat, että nykyinen *samhain*-perinne on puhtaasti kristillisestä perinteestä noussevaa. Jäänteitä esikristillisestä perinteestä ei heidän mukaansa ole säilynyt tähän päivään. Toisaalta, esikristillinen kelttiläinen uskomusmaailma oli hyvin erilainen kuin se mihin olemme tottuneet kristinuskon myötä. Haltijoita ei palvottu jumalina eikä uskominen muutenkaan ollut uskonnonharjoittamisessa oleellista. Tärkeää oli pysyä väleissä kaikkien niiden voimien, tämän- ja tuonpuoleisten, jotka saattoivat vaikuttaa hyvinvoinnin ja rauhan jatkumiseen elämässä ja maailmassa. Joka tapauksessa, *samhain*-juhlassa elää sukupolvien ja eri kulttuuriperinteiden rikas kuvasto ja viesti meille kaikille nykypäivänkin ihmisille. 🍀

Kirjoittaja on teologian tohtori ja Helsingin ja Turun yliopistojen uskontotieteen dosentti ja keltologi. Hän on erikoistunut kelttien uskomusperinteen – erityisesti kuolemankäsitysten – tutkimukseen.

IRKKUSÄVELET SOIVAT TAAS

Salo Irish Festivaali palaa normaaliin. Järjestäjät uskovat vakaasti, että tämänhetkinen tilanne kestää maaliskuulle asti, eli että pandemia pysyy aisoissa ja elävä irkkumusiikki soi Salossa ensi maaliskuussa, kolmannesta viidenteen päivään.

Festivaali on järjestetty vuosittain keväästä 2016 alkaen. Vuoden 2021 tapahtuma oli pakko toteuttaa virtuaalisena versiona, videokonsertteina.

– Tosi toiveikkaina mennään nyt eteenpäin valmisteluissa, sanoo **Salo Irish ry:n** puheenjohtaja **Arto Pasio**.

– Esiintyjät ja ohjelmisto on sovittu, ja pääkonsertin lipunmyynti on alkanut joulukuun alussa. Pasio kiittää yhteistyökumppaneita, niin Salon kaupunkia kuin lukuisia yrityksiä ja yhteisöjä, jotka ovat yli korona-ajan halunneet olla mukana tukemassa salolaisia irkkutapahtumia.

– Eikä yleisökään ole meitä tällä välin hylännyt. Helmikuussa järjestämämme virtuaalifestari keräsi Fb-sivulla noin 2 000 katselua. Se on tosi paljon!

UUTTA JA SAMALLA TUTTUA

Järjestäjät rakentavat festivaalin samoille perusaineksille, joille koko irkkumusiikki rakentuu: yhdistelmille, joissa soi selkeästi uutta ja kuitenkin niin tutun-omaista. Ensi keväänä tehdään myös uusi aluevaltaus. Festarin **Etkoilla** perjantaina nähdään ja kuullaan **Shamrockin** lukijoille tutun näyttelijän **Frank Boylen** show.

Salon festareilla vieraillee neljä kotimaista irlantilaisen musiikin yhtyettä: **Seonaidh**, **Trio Beoir**, **Isara** sekä **Hangish – Almost Irish**. Isäntien **The Green Hope** -trio (TGH) on luonnollisesti baanalla, eikä pidä unohtaa koko tapahtuman käynnistävää **Hulabaloo**-bändiä.

Seonaidh ja Isara ovat vierailleet kerran aiemmin Salo Irishin lavoilla. Trio Beoir, Hangish – Almost Irish ja Hulabaloo ovat uusia tuttavuuksia.

Salo Irish Festivaalin Etkoilla soittaa Trio Beoir. Yhtyeen muodostavat Janne Ojajärvi, Juha-Matti Kokkonen ja Tommo Henttonen. Kuva: Michelle Clever.

Isara esiintyy festareilla kahdesti: perjantaina lounaskonsertissa ja lauantaina pääkonsertissa. Isarassa soittavat Rich Raja-aho, Jari Sirniö ja Jukka Vesalainen.

Pääkonserttiin tulee akaalainen Seonaidh: Santeri Vallius, Kai-Markus Tolvanen, Klaus Tolvanen, Timo Hyvärinen ja Sunna Säynäjäkangas.

Jamijat kot käynnistää konsertillaan Hangish – Almost Irish. Hankolaiseen yhtyeeseen kuuluvat Johan Toivari, Tom Gottberg, Peter Stena Stenström ja Johnny Näsänen.

KONSERTTEJA, JAMEJA

Konsertteja on kaikkiaan seitsemän: yksi torstaina, kolme perjantaina ja kolme lauantaina.

Pääkonsertti pidetään perinteiseen tapaan **Kulttuuritalo Kivassa** maaliskuun viidentenä kello 17. Muita konserttipaikoja ovat **Perniön Kunnantalo**, **Torikadun päiväkot**, **Salon IoT Campus**, **Bar Bizarre** ja **Salon pääkirjasto** sekä lauantai-illan päätteeksi ravintola **Hometown**.

Irkkiperinteen mukaiset jamit toteutetaan kahtena iltana: perjantain Etkoilla Bizarressa ja lauantain Jamijatkolla Hometownissa.

PÄÄKONSERTISSA ISO KATTAUS

Lauantain pääkonsertissa soittaa kolme yhtyettä: The Green Hope, Seonaidh ja Isara. TGH:n osuus toimii ”introna”, ja sen jälkeen päästetään vierailijat vauhtiin.

Akaalaisen Seonaidhin soitossa lyövät kättä Irish folk ja bluegrass. Isara lisää irkkusäveliä skottilaista kelttitunnelmaa. Seonaidh on aiemmin soittanut Salo Irish Festivaalin Etkoilla ja Isara pääkonsertissa, kummatkin keväällä 2018.

Etkoilla tällä kertaa soittava Trio Beoir yhdistelee vaikutteita pohjoismaisesta ja irlantilaisesta musiikkiperinteestä. Festarien Jamijat kot käynnistää konsertillaan Hangish – Almost Irish, joka soittaa irkkua – kuinkas muuten – hankolaisittain.

Festivaaliin kytkeytyy kaksi uutta toimintaa, joissa Salo Irish ry:n kanssa ovat yhteistyössä **Salon kansalaisopisto** ja **Perniön Toimintakeskus**.

Perniön Kunnantalon torstaisen kahvikonsertin aloittaa Hulabaloo-bändi. Se on kehitysvammaisten yhtye, jonka ohjelmistoksi **Maisa Pitkänen** ja Arto Pasio rakentavat vajaan puolen tunnin draama- ja musiikkiesityksen. Musiikissa kuullaan luonnollisesti irkkusoundeja. Hulabaloon jälkeen konserttia jatkaa The Green Hope.

TYÖPAJA FESTARIEN JÄLKEEN

Kaksi viikkoa varsinaisen festarin jälkeen (19.–20.3. 2022) järjestetään työpaja irkkumusiikista kiinnostuneille soittajille. Tämä toteutuu Salo Irish ry:n ja Salon kansalaisopiston yhteistyönä.

Työpaja on kaksipäiväinen, neljä tuntia kumpanakin päivänä. Osallistujille esitellään irlantilaisessa musiikissa käytettäviä soittimia, kuten bodhránia, tinapillia ja lusikoita. Samalla työstetään yhdessä soitettavia kappaleita. Työpajaa vetää The Green Hopen kaksikko Arto Pasio ja Erik Suomela. 🍀

The Green Hope -triossa tunnelmaa luovat Arto Pasio, Erkki Leppäkoski ja Erik Suomela.

FINNISH-IRISH SOCIETY RY

Puustellinrinne 3 A 8, 00410 Helsinki
Y 0797582-0
Nordea FI81 2001 1800 0192 29
info@finnish-irish.fi | www.finnish-irish.fi

OSASTOT/BRANCHES

Jyväskylä

Pj./Chair: Timo Hautala
Lehtorannantie 10 B 29, 40520 Jyväskylä
Puh./Tel. 040 541 8645

Kuopio

Pj./Chair: Eila Kumpulainen
Telakkakuja 3 B 10, 70100 Kuopio
Puh./Tel. 040 585 4528

Oulu

Pj./Chair: Markus Lampela
Oivantie 7, 90580 Oulu
Puh./Tel. 040 417 6414

Pori

Pj./Chair: Vesa Turvanen
Työmiehenkatu 1 as. 1, 26100 Pori
Puh./Tel. 044 572 4392

Salo

Pj./Chair: Arto Pasio
Portimonkatu 8 A12, 24100 Salo
Puh./Tel. 044 217 8689

Tampere

Pj./Chair: Sirpa Saari
Hampulankatu 23 B 7, 33730 Tampere
Puh./Tel. 045 6797 839
sirpa.saari73@luukku.com

Turku

Pj./Chair: Veli-Matti Kauppinen
velluk73@gmail.com

Ääneseu

Pj./Chair: Pasi Peuranen
Vesakkotie 12, 44150 Äänekoski
Puh./Tel. 050 587 5371

JOHTOKUNTA / THE BOARD

Puheenjohtaja/Chairperson

Paula Uitto

Varapuheenjohtaja/Vice-chairman

Otso Nykänen

Rahastonhoitaja/Finances

Kari Liinakoski

Sihteeri/Secretary

Satu Wakkola

Jäsenet/Members

Eero Aro, Heli Gäsman,
Leo Hesanto, Katja Ritari,
Matti Sovijärvi, Tarja Väyrynen

Matkalaiset lokakuussa ihanan
kalaravintolamme edustalla.

LÄHDE MUKAAN KEVÄISEEN IRLANTIIN!

MATKAAN!

Suomi-Irlanti-seuran ja Kon-Tiki Tours -matkatoimiston syksyinen matka Irlantiin oli jymymenestys. Keväällä, pääsiäisen jälkeen on vuorossa uusi matka! Päivämäärät tarkentuvat vielä ennen joulua. Seuratkaa Kon-Tikin ja Finnish-Irishin sivuja!

Tällä kertaa tiemme suuntautuu eteläiseen Irlantiin, jossa on vähintään yhtä paljon nähtävää kuin pohjoisemmassakin, muun muassa Irlannin kakkoskaupunki Cork ja kaikkien maisemareittien isoäiti: The Ring of Kerry.